

opusdei.org

Hela Kyrkans arv

Intervju med biskop Javier Echevarría tre månader efter helgonförklaringen av den helige Josemaría.

2003-01-28

Vad skulle Ni säga om helgonförklaringen av Josemaría Escrivá, så här tre månader efteråt, vad gäller Kyrkan och världen?

En tysk kardinal har förklarat att helgonförklaringen innebär “avprivatiseringen” av Opus Deis

grundare. Med detta menar han att hans förkunnelse och hans exempel gäller numera hela Kyrkan och inte bara prelatens medlemmar. Jag tycker att detta är en passande bild. Samtidigt kan man också säga att detta gäller alltsedan Josemaría Escrivás första tid som präst. Allt sedan dess hjälpte han väldigt många personer att ta det kristna livet på allvar, att ge sig själva till Gud helt och hållet och att tjäna Kyrkan.

Denna företeelse kommer självfallet att ta sig nya uttryck från och med nu. Många har påpekat att den helige Josemarías förkunnelse om helgandet av arbetet och av det vardagliga livet redan är en del av hela Kyrkans arv. Att hundratusentals personer var närvarande på Petersplatsen, att flera miljoner medborgare från de mest skilda länder följt helgonförklaringen via radio, TV eller Internet, att massmedia haft

intresse för den och att ett antal offentliga personligheter uttalat sig om den är tecken som bekräftar att heligheten inte är ett glömt begrepp och att Kyrkan har och alltid kommer att ha ett betydelsefullt budskap till världen.

De senaste århundradena har världen genomgått en sekulariseringsprocess som vill främja en livsstil utan någon övernaturlig dimension, “som om Gud inte fanns”. I vår tid kan vi dock märka en motsatt process som motsätter sig “sekulariseringen” genom att rätt förstå “sekulariteten,” det vill säga att förstå förhållandet mellan tro och vardagligt liv på ett djupare sätt. Det nya helgonets budskap passar in i denna kontext: en ny tidevarvs början, Kyrkans ständiga förnyelse och behovet av att visa Kristus som aldrig blir “omodern”.

Har det någon speciell betydelse för Verket att monsignore Escrivá helgonförklarats?

Utan tvekan är helgonförklaringen en mycket viktig stund för prelaturen Opus Dei. På ett personligt plan är helgonförklaringen för var och en av prelaturens medlemmar en ny bekräftelse av deras strävan och en helig utmaning att uppnå allt det som Gud ber dem om. Den helige Josemarías anda är inte bara ett löfte utan en mycket konkret och effektiv väg för att nå heligheten.

Helgonförklaringen innebär dessutom ett kall till ansvar. Denne prästs förkunnelse bör nämligen leda till helighet, dygder, hängivelse åt Gud och andra.

Många kardinaler och biskopar sade just i de tacksägelsemässor som firades efter den 6:e att Kyrkan förväntar sig att prelaturens medlemmar på deras specifika sätt

ska tjäna lokalkyrkorna och det samhälle de lever i. Varje medlem känner sig särskilt driven till att tjäna dem som befinner sig i större materiell eller andlig nöd, något som Påven aldrig upphör att understryka, och också till att lära sig av andra, vilket är mycket viktigt.

Om man ser framåt, vilka steg borde Opus Dei ta nu när dess grundare helgonförklarats?

Prelaturen finns till för att tjäna Kyrkan. Den har inte någon egen strategi. Johannes Paulus II har i sitt apostoliska brev *Novo millennio ineunte* bestämt vad hela Kyrkan ska prioritera vid denna tidpunkt i historien. Detta är den riktlinje som alla kristna bör ha i åtanke för att rätt leda Kyrkans pastorala arbete och följaktligen även Opus Deis arbete. Av denna anledning vet Opus Deis medlemmar att de har ett särskilt ansvar i att främja sökandet

efter helighet i det vardagliga livet. Konkret arbetar de helhjärtat för att visa att den helighet som katoliker strävar efter inte kan reduceras till ett "spiritualistiskt" ideal utan att den bär frukter av rättvisa och fred.

När den helige Josemaría betänkte människans och samhällets situation på 1900-talet, sade han att "världens alla kriser beror på bristen på helgon". Vad kan Ni säga om detta? Gäller detta påstående människan och samhället på 2000-talet också?

Ja. Självfallet gäller det vår tid också. Jag skulle till och med säga att sanningen i dessa ord upptäcks med större klarhet för varje dag. Det räcker med att blicka över allt det våld, all den korrupktion och all den orättvisa som finns. Jag syftar inte bara till krig och internationell terrorism utan till fall nära var och en av oss som vi läser om i

lokaltidningar varje dag. Vi förvissas om att den aggressivitet som människan utför när hon glömmer bort Gud, de moraliska normerna, respekten för livet och andras värdighet inte känner någon gräns. Det onda kan ju inte bekämpas bara genom att hota med straff. Det är nödvändigt att var och en på sin plats sår och förkunnar det goda och sanningen genom små och stora handlingar av kärlek och rättvisa, även om man måste gå mot strömmen.

Den helige Josemaría sade att om man vill att freden ska finnas i överflöd, så måste freden först växa i hjärtan. Den inre friden uppnås ju inte genom att leva ett sorglöst och självcentrerat liv utan genom självförsakelse, genom att säga nej till egoismen. Det är just den person som gör sitt liv till ett offer åt Gud och de andra i Jesu Kristi efterföljd, som blir helig. Paradoxalt nog finner

den som förklarar krig mot sig själv, mot "den gamla människan," ro i sitt samvete och har inre frid, som han eller hon sedan nödvändigtvis förmedlar till sin omgivning.

Ni känner väl till den svåra situation som vårt land befinner sig i. Vilket budskap skulle Opus Deis grundare ge till argentinarna, om han var tillsammans med oss som 1974?

I ett möte med en stor mängd personer under denna resa 1974 fick han en liknande fråga. Den historiska situationen var annorlunda, men jag tror att svaret kan gälla även den nuvarande situationen. Jag kan svaret nästan utantill: "Så frid och glädje överallt. Säg inte ett enda ord som upprör någon. Ha förmågan att gå arm i arm med dem som inte tycker som ni. Behandla aldrig någon illa. Var bröder och systrar till alla människor

och så ut frid och glädje...” och han påpekade också att denna kristna samlevnad inte innebär att man ger efter för det som är fel, för villfarelser.

Jag vill minnas att han med avsikt upprepade det där med att så frid och glädje. Den som lever så, den som anstränger sig för att till sin omgivning sprida en atmosfär av frid och glädje, vet hur man ska komma över de ögonblick som mänskligt sett är svåra. Självklart gör man det genom att arbeta hårt men också genom att upptäcka Jesu Kristi kärleksfulla närvaro i detta arbete. Därför tror jag att den helige Josemaría i dagens läge skulle säga samma sak till alla män och kvinnor i Argentina. Det är särskilt i trångmål som värdet av broderligheten behövs och märks mest.

Paulina Lo Celso (Argentina)

.....

pdf | Dokument automatiskt skapad
från [https://opusdei.org/sv-se/article/
hela-kyrkans-arv/](https://opusdei.org/sv-se/article/hela-kyrkans-arv/) (2026-03-22)